

Núm. 55 • Any XIV • Març 1998

Butlletí dels Lluïsos

La Torre Jussana, l'any 1974

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9 • Tel. 427 73 27 • 08031 Barcelona

Pasqua. Jesús ha ressuscitat!

Els cristians d'alguns països de l'est d'Europa que durant molts anys havien estat privats d'expressar públicament la seva fe, tenen una manera molt peculiar de manifestar la seva joia per la realitat fonamental de la seva vida. Quan es troben pel carrer els dies de Pasqua es diuen joiosament: "Crist ha ressuscitat!" i l'amic contesta: "Verament, ha ressuscitat."

Bona imatge per a nosaltres durant aquesta Quaresma, camí cap a la Pasqua. Potsar la nostra fe, el tarannà de la nostra vida mateix, enmig d'un món complex, saturat d'un benestar aparent, ha quedat una mica esmorteït.

Són dies aquests per omplir el nostre camí de joia i esperança, per retrobar el sentit del que som i del que fem. En el dia a dia hem de millorar l'estimació envers tothom, des d'un servei amable i generós.

Cal que la realitat mateixa de Déu es faci més present en un ambient de senzillesa i confiança. L'evidència del Pare bo que acull el fill esgarriat no és una metàfora de bona voluntat. Jesús ressuscitat és enmig de la nostra vida de cada dia, per ressuscitar tantes esperances perdudes o apagades, ha de ser la vivència que esperoni el nostre esperit i faci sentir els que viuen amb nosaltres: la vida és bonica! Val la pena viure-la! És a dir: Jesús ressuscitat és verament viu entre nosaltres! A tots: bona Pasqua de Jesús Ressuscitat!

Germà Antoni Palom, consiliari

02. Consiliari / *Pasqua. Jesús ha ressuscitat* / Germà Antoni Palom
03. Barriada / *Expo Clota i àlbum de fotografies* / Manuel Gausachs
04. Tennis de taula / *Tal com van les coses* / Secció de Tennis Taula
05. Música / *Concert de piano* / Dora Serra
05. Bitlles / *Campionat de Catalunya de bitlles* / *Club de Bitlles Siuranenc d'Horta* / Toni Solé
07. Entrevista / *Francesc Coma i Ambrós* / Dora Serra
09. Pintura / *Pablo Picasso* / Dora Serra
10. Teatre / *Una comèdia divertida* / José Luis López
11. Gastronomia / *"Le bon gourmet"* / Txef Pierre Man-Dukaïre
11. *El bar i les seves activitats* / D.S.E.
12. Racó infantil / *A baix el 9!* / *Laberints de cartró* / Carmina
13. Sala de lectura / *Llegint llibres* / Magdalena Cabacés i Pilar Giménez
13. Poesia / *Indecisió* / Joan Bartroli i Bonany
14. Prosa / *Pau i descans* / Miquel Campmany
14. *Fred, no, gràcies* / Montserrat
15. Fotografia / *Exposició i concurs social* / Grup Fotogràfic d'Horta
18. Vivències / *M'agrada l'art d'educar (II)* / Joan Homar i Gibert
20. Records d'altres temps / *"Notas de sociedad" (2)* / Pere Solé i Sans

barriada

Expo Clota i àlbum de fotografies

Ara fa vuit o nou anys vaig llegir que en una població no gaire lluny de Barcelona havien editat un llibre que reproduïa velles fotografies de persones, carrers, places, cases, eines, costums, tradicions, etc., etc., de la vila.

Crec que fou a Alella on uns vilatans benemèrits anaren de porta de porta demanant a la gent que regirés armaris, calaixeres, baguls, caixes de núvia, capses de sabates, a la recerca d'esgrogueïts retrats dels pares, avis i besavis... De fotografies de cinquanta, seixanta, setanta, cent anys abans...

Poc després vaig saber que la *moda* havia arribat a d'altres llocs; entre ells, a Horta... O potser ja hi era d'abans. Després de tot, es tracta d'un *invent* que se li pot haver acudit a molta gent, això d'anar de porta en porta demanant fotografies antigues per tal de publicar-les en un àlbum.

On ha arribat també és a la Clota, com a colofó d'una exposició —Expo Clota— que, el passat mes de novembre, se celebrà a la Torre Jussana (*vegeu la fotografia de la portada*), a pocs metres d'on havia tingut lloc, l'anterior mes de juny, la primera Mostra d'Entitats d'Horta-Guinadó. (*Vegeu*

el núm. 53 d'aquest BUTLLETÍ.)

Expo Clota fou organitzada per l'Associació de Veïns de la Clota, molt principalment pel seu vicepresident, el senyor Antoni Garrido.

L'exposició consistí en reproduccions de velles fotografies dels carrers i de gent de la Clota i els seus encontorns instal·lades en plafons... i en un ordinador. Les reproduccions informàtiques eren obra de Joan Parra, membre també de l'A.V. de la Clota i coordinador de la seva revista *L'Informador*.

Per tractar-se d'una primera Expo Clota

Aquí hi havia la frontera entre Horta i la Clota l'any 1977

hi havia força material, però no tot el que hauria hagut d'haver-hi. Fou com posar fill a l'agulla, com fer el primer pas, com iniciar el camí.

Per comptes, doncs, d'una segona Expo Clota, l'Associació de Veïns de la barriada (els senyors Garrido i Parra) prepara un llibre amb la col·laboració i el guiatge d'experts en la matèria d'Horta (els senyors Caminal i Díez).

Com a fill de la Clota, nascut a dues passes de la Torre Jussana, l'estic esperant amb candeletes.

Manuel Gausachs

tennis taula

Tal com van les coses

Actualment (a l'hora d'escriure aquest petit informe) ens trobem en plena competició. Allò més destacable fins a l'hora present que podem dir dels nostres equips és:

Primera divisió nacional. — Hi ocupem una còmoda classificació amb l'equip salvat a falta de 6 jornades.

Tercera divisió nacional (Lliga catalana). — A falta de 3 jornades, ens trobem a un punt del segon classificat, per la qual cosa tenim moltes opcions de poder pujar a Segona Divisió Nacional.

Juvenil. — En una bona temporada, continuem ocupant un dels primers llocs en la classificació.

Veterans. — Després d'una mala primera part de la lliga, hem aconseguit 6 victòries consecutives.

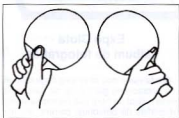
Segona provincial. — La categoria que més malament ens ha funcionat, ja que, de moment, encara no coneixem la victòria.

Secció de Tennis Taula

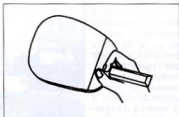
VINE A JUGAR A TENNIS TAULA

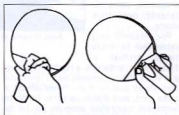
Maneres d'agafar la pala de ping-pong:

Manera clàssica o europea.

Manera japonesa.

Manera xinesa.

ESCOLA DE TENNIS TAULA
PER A TOTES LES EDATS
INFORMA-TE'N

música

Concert de piano

Pablo González López

Avui, 31 de gener de 1998, hi ha hagut un acte inusual als Lluïsos. Un jove pianista de divuit anys ens ha fet viure la música intensament durant una hora i mitja. Ha interpretat Mozart, Ravel, Brahms i Liszt. Les seves mans dominen el teclat amb una sensibilitat que les notes es converteixen en paraules, en paisatge, en color...

Sembla un nou Mozart. Acaricia cada nota de l'andante de la Sonata K 330 (Dom), inclina el cap, quasi besa el teclat. El cos esdevé rigid quan ataca l'alegreto i les mans volen com papallones. La cara tensa, pàl·lida, només les orelles s'enrogeixen com si volguessin explotar.

Quant a Ravel, tan dur, expressen dolor aquelles notes. Els dits de Pablo viuen el drama de l'*Alborada del gracioso*, l'home sarcàstic que es riu de tot i de tothom per amagar el seu dolor d'home solitari, incomprès... Brahms és romanticisme, els dits de Pablo arrenquen onades d'emoció, de passió, de plaer, d'amor.

Quant a Liszt, tan descriptiu, que ens explica amb música la llegenda de "sant Francesc de Paula caminant damunt les onades", els dits de Pablo ens l'han feta viure. He vist el llac embravint, el tro, l'aigua escumejant, dominadora... I apareix Francesc de Paula i tot s'encalma, l'aigua s'humilia, les onades l'agombolen. I el lloc és una dolça rialla.

Una vetllada original, emotiva. Com m'agradaria recollir en un cistell totes les notes escampades per la nostra sala de teatre i portar-les a les persones sensibles

i fer-ne ofrena per omplir els seus cors d'harmonia, de pau i serenor.

Dora Serra

Pablo González López neix a Lugo el setembre de 1979. Inicia els estudis musicals al Conservatori del Liceu de Barcelona. Amb 13 anys comença les classes de piano del seu actual mestre Carlos Julià, obté matricules d'honor...

Ha actuat a Barcelona, Manresa, Llançà, Martorell, Andorra. Ha rebut premis en tots els concursos en els quals ha participat. Actualment segueix el seu estudi de piano, música de càmera i estètica musical al conservatori de Manresa.

bitlles

Campionat de Catalunya de bitlles

A les dues primeres edicions del Campionat de Catalunya de Bitlles Catalanes (Parc de l'Escorxador de Barcelona l'any 1995 i Sant Carles de la Ràpita l'any 1996) hi van participar els clubs campions de les Lligues Territorials de Tarragona, Lleida i Barcelona (tres equips en total). A totes dues edicions es va proclamar campió l'equip de Benavent de Segrià (Lleida).

En canvi, a la tercera edició disputada a Vilanova de la Barca l'any 1997, van participar-hi els dos millors clubs de cada Territorial, augmentant així fins a sis el nombre d'equips finalistes. En aquella ocasió va ser l'equip d'Albesa (Lleida) el guanyador del Campionat.

El Campionat de Catalunya de Bitlles Catalanes arribarà a la seva quarta edició

el proper mes de juny de 1998, i, seguint l'acord pres per tots els bitllaires de Catalunya d'organitzar-lo de forma rotatòria — Barcelona, Tarragona i Lleida —, aquesta edició se celebrarà a Barcelona. (Cal dir que a Girona no hi ha competició.)

Serà el 14 de juny al camp de futbol d'Horta. A partir de les 10 del matí es jugaran les partides preliminars, i a les 12 hores, la gran final.

Confiam comptar amb força públic d'Horta i, si pot ser, animant els jugadors del nostre club.

Toni Solé

Club de Bitlles Siuranenc d'Horta

Ja fa quasi vint anys, en un petit poble del Priorat anomenat Siurana, vam descobrir un joc tradicional del nostre país que desconèixiem totalment: les Bitlles Catalanes.

Com ja us vam explicar en l'últim BUTLLETÍ dels Lluïsos d'Horta, es tracta d'un joc de punteria al qual tothom pot jugar.

L'any 94 ens assabentàrem que al Centre Cívic del Guinardó hi havia una colla de gent que s'hi reunia cada diumenge per jugar-hi, i vam pensar que els podíem fer una visita. Després de parlar amb ells ens vam animar a crear el nostre propi club per tal de poder participar en les competicions que tenien organitzades, i el desembre d'aquell any debutàrem a la 1a Lliga Territorial de Barcelona de Bitlles Catalanes, junt amb el Bitlla Club La Cava-Guinardó i el Club Bitlles COP del Carmel.

Avui, el Club de Bitlles Siuranenc d'Horta és un club molt dinàmic, força implicat en les activitats de la Federació

Catalana de Bitlles i en donar a conèixer i promocionar les Bitlles Catalanes. Estem representats en tots els òrgans de la Federació i hem contribuït activament en la redacció del reglament definitiu i en la normalització com a esport de competició de les Bitlles Catalanes.

També col·laborem en l'organització del Campionat de Catalunya. La quarta edició d'aquest Campionat es disputarà al camp de futbol d'Horta el 14 de juny de 1998. Evidentment, tenim esperances de poder-nos classificar, com ja vam fer l'any 97, en el campionat disputat a Vilanova de la Barca (Lleida).

El Club de Bitlles Siuranenc d'Horta, sense ser-ne secció, està molt vinculat als Lluïsos d'Horta i hem d'agrair a la seva junta directiva que ens hagi permès tenir la nostra seu social en aquesta casa.

Així, doncs, convidem a conèixer i practicar les Bitlles Catalanes als socis del Centre que vulguin. Ens trobem tots els diumenges — excepte quan juguem de Lliga en un altre lloc — a la plaça Castella, a les 11 del matí. Segur que qui hi vingui un dia a jugar, repetirà.

I si val la pena descobrir les Bitlles Catalanes, tampoc podeu deixar de conèixer Siurana, quatre cases i una església romànica del segle XII penjades dalt de les muntanyes de Prades, just davant del Montsant, paradís dels escaladors, dels amants de la natura i de la cultura catalanes.

Autopista fins a Reus, carretera cap a Cornudella de Montsant i carretereta de muntanya a Siurana. Quan hi arribeu podeu explicar que sou d'Horta i segur que sereu molt ben rebuts. Us assegurarem que els siuranencs coneixen molta gent del nostre barri.

Toni Solé,
president C.B. Siuranenc d'Horta

entrevista

Francesc Coma i Ambrós

Nascut el 30 de novembre de 1944, Francesc Coma i Ambrós és actualment el soci núm. 58 dels Lluïsos d'Horta

En Francesc és hortenc, però no va néixer al barri.

—Vaig néixer al Clot, en un carrer que ja no existeix: el carrer Núria, núm. 32, entre Rogent i Meridiana.

—Què li va passar al carrer Núria?

—Se'l va menjar el carrer Mallorca quan el van allargar, ara fa uns trenta anys.

—Així és que vas marxar perquè havia de desaparèixer el carrer i la casa.

—No, no! Vàrem canviar de domicili, els pares i jo, quan sols tenia tres anys. El pare

treballava a Horta, a la lampisteria de la Flora, al carrer Horta, núm. 57, on ara hi ha una botiga de "tot a cent". La va comprar i va llogar un pis al núm. 20 del mateix carrer i allí vaig viure fins que em vaig casar.

—El teu pare feia el viatge en tramvia a l'inrevés de la majoria d'hortencs: ell venia al matí cap a Horta quan la majoria anava cap al centre de la ciutat. No devia ser tan engorros com ho era per als hortencs sense metro ni autobusos.

—Segons el pare, anar en tramvia era el pitjor malson de la seva vida laboral.

—Bé, ja sou a Horta. En Francesc descobreix el barri i s'incorpora al nou ambient.

—Des de molt petit que ja em portaven als Lluïsos. Tinc noció d'haver conegut els Pastorets i la Passió, de sempre, com si fos part de la vida de família. No sé per què, però cada cop que els pares em portaven a veure els Pastorets, agafava un encostatipat.

—Es veu que el sistema de calefacció no ha funcionat mai bé, en aquesta casa.

—Els d'ara no es poden pas queixar, que ara és glòria!

—Doncs apa, a no queixar-se, jovent! I digues, Francesc, a quina escola vas anar tu?

—Vaig començar a les Eroles fins als vuit anys; després, als Salesians, fins acabar el batxillerat, als divuit. Després, a treballar.

—Vas estar molt de temps amb el pare, a la botiga d'aparells elèctrics.

—Sempre vaig estar amb el pare, des que es va morir la mare. M'agrada l'electrònica, sempre m'ha agradat. He estat radioaficionat. M'agrada aprendre el funcionament de les coses

noves que surten al mercat i fer experiments amb fils elèctrics, resistències, circuits, etc., etc.

—Ara ho entenc! Sempre et veiem a la cabina de llum i so dels Lluïsos. És la feina que més et va, amb la qual pots donar sortida a les teves aficcions d'home dels llums! Com vas arribar al càrrec de tècnic de lluminotècnia.

—Recordo que en Miquel Campmany feia de director d'escena dels joves. Jo, que mai no m'ha donat per fer comèdia, però que em trobava en el meu ambient dalt de l'escenari, vaig acceptar la plaça d'apuntador. Poc temps després, vaig fer de traspunt en el quadre dels grans.

Leo Rastrillo, Francesc Coma, Joan Font i Jordi Font

Recordo com a actors que destacaven als meus ulls, en Joan Miralles, en Josep Magrans i en Ferran Solé... Em van contractar de "xispa" en l'equip que componien en Frederic Torné, l'Albert Olivé i en Salvador Casals. Tots plegats fèiem cinema amb la màquina de 16 mm projectant des del fons de la sala. Sense deixar de fer teatre al quadre escènic, nosaltres, en Josep Forn, en Josep M. Bigas i jo, vàrem aconseguir fer cinema amb màquina de 35 mm, encara des del fons de la sala. Les projeccions milloraren molt. Venia força públic, més aviat jove.

Després s'incorporaren a l'equip de cinema en Francesc Lunell i l'Àngel Corretja. Durant una assemblea general, un soci es va comprometre a pagar-nos la instal·lació de la cabina. Vam posar mans a l'obra i vam comprar dues màquines de segona mà als Lluïsos de Gràcia. Entre tots vam fer la instal·lació corresponent. Ho fèiem de nit, fins a les dues o les tres de la matinada, molestant terriblement el nostre veí senyor Comas, el qual ja estava operat del coll i, com que no tenia veu per a esbrancar-nos, ens tirava pedres. Que consti que nosaltres érem inconscients de causar-li molèsties.

—Però molestàveu, i el senyor Comas tenia raó de protestar.

—Durant aquella instal·lació duta a terme per "tècnics" amb més bona voluntat que teoria, vaig relliscar en passar pel sostre mort de les golfes,

per sobre les bigues de fusta. Se'm va ensorrar el sostre de guix i vaig quedar amb les cames penjant damunt del pati de butaques, el cos estenallat entre les planxes de guix. Sort que vaig poder-me arrapar a les barretes de ferro que aguanten les bigues. Tot fent una flexió d'aquelles que només el desesper et fan aconseguir, vaig enfilar-me novament dalt de la biga i continuar la feina.

—Oh, quina por que devies passar!

—Home, no em va agradar gens l'experiència. Encara avui dia, després de tants anys, quan pujo a les golfes ho faig

amb gran respecte. No tinc vocació d'acròbata.

—*Mireu que n'hi ha, d'aventures viscudes entre aquestes parets dels Lluïsos! Un dia hauré d'interviuar-les. Què més ens expliquen?*

—El cinema va anar incrementant les seves actuacions i l'equip organitzador va créixer. Jo vaig marxar a fer la mill durant 15 mesos: vaig ser dels afortunats a quedar-se a Barcelona; només vaig haver de fer el campament a Sant Climent Sescebes, sobre Figueres, i la resta del temps, a la ciutat. Em vaig casar l'any 1968, amb la Maria Teresa Campmany, la petita de can Caparrada, després de set anys de festeig.

—*I et vàrem perdre de vista.*

—Em vaig dedicar a fer vida de família. Ara fa uns dotze o tretze anys vaig tornar-me a fer càrrec de l'equip de so i llums del teatre. Tenia com a companys en Jaume Font (al cel sia), en Leo Rastrilla i en Jordi Font. De primer, vàrem perdre en Jaume, en morir l'any 1992. Després, en Leo i en Jordi, per causes justificades de llurs respectives feines, també van deixar el grup. Sort que ara m'ajuda en Cristian Arbós. De totes maneres, anem curts de personal. Llanço un SOS = necessitem voluntariat, amant de l'electrònica.

—*Ja ho sabeu, jòvent. L'equip de so i llum dels Lluïsos d'Horta us necessita. Si voleu practicar l'ofici, poseu-vos en contacte amb en Francesc Coma. En sap un niu! Us podria alligonar molt bé.*

—Acostumo a passar pels Lluïsos cada dia. O cinc minuts per veure els amics o cinc hores per treballar a la cabina. De vegades he de venir obligat perquè em vénen a demanar les claus: encàrrecs del teatre, lectura de comptadors, visites per a revisar o inspeccionar la sala i l'escenari...

—*Ja en som, d'afortunats, de ser veïns de can Cap Errada! Quantíssima feina no heu fet per aquesta santa casa! Que n'és, de bonic, de comptar amb socis i veïns abnegats, sempre disposats a donar un cop de mà! — No l'he preguntat si has format mai part de l'equip de junta.*

—No. Mai. Però sempre he procurat col·laborar allà on les meves aptituds em portaven: cinema, teatre, espectacles... Llums i so, en definitiva.

—*Què en penses, dels Lluïsos? Com els veus? Tenen durada o s'acaben?*

—Crec que funcionen bastant per inèrcia. Ja fa bastant anys que veig així el Centre Parroquial d'Horta. Però funciona! Jo el voldria veure d'una altra manera, però no tinc cap solució.

—*Bé, mentre funcioni, no ens hi capliquem. Déu hi farà més que nosaltres.*

Dora Serra

Pablo Picasso

Pablo Picasso ha estat un pintor ardent, creatiu, nerviós i treballador.

Sap dibuixar molt bé.

Domina l'art de la figura humana. Ha fet milers d'esbossos i, per tant, és gran coneixedor de la tècnica.

El seu caràcter inconformista el porta a provar sempre nous camins: les èpoques "rosa" i "blava" són el començament de la revolució pictòrica: l'artista està descontent de si mateix. Li agrada destacar, ser únic, ser el primer.

I ho aconsegueix. Lentament en el temps, molt ràpid en els seus esbossos geomètrics.

Aconsegueix la quarta dimensió: el moviment. Les seves figures es mouen constantment: aquests ulls cap a la dreta, cap a l'esquerra... els nassos, les boques... Però sobretot els ulls!

Les seves figures desequilibrades són un crit, un repte a la humanitat. La seva obra colpeix i sotragueja l'esperit.

És obra per a minories.

Però té la sort que els mitjans de comunicació l'alaben i en fan un mite. Un mite que no cau del pedestal. Ha mort i continua al pòdium.

Personalment, confesso que l'admiro. La seva obra m'agrada, en part. La dels últims anys la trobo poc treballada, massa comercial en la seva extravagància. Em sembla un Picasso poc creatiu; sols és un treballador incansable.

Dora Serra

Una comèdia divertida

Els passats 17 i 18 de gener vam estrenar una divertidíssima obra teatral de Lluís Coquard.

Ens ha caigut la sogra és una comèdia d'embolics que reuneix sobre l'escenari tots els elements necessaris per confeccionar una bona comèdia.

Aprofitem per agrair de tot cor l'assistència a l'estrena d'alguns socis del Centre Parroquial d'Horta que ens van recolzar amb la seva presència i ens van fer sentir una mica més membres d'aquesta Casa.

Per part nostra, esperem continuar treballant per aconseguir diversió, entreteniment i cultura per a tots els socis i veïns dels Lluïsos d'Horta.

Fent el que més ens agrada: Teatre.

Grup de Teatre L'Auca

José Luis López

"Le bon gourmet"

Després d'una absència gairebé forçosa, estava fent règim. Cosa del senyors Col-Esterol i Àcid Úric, que es veu que pugen de nivell i llavors causen unes petites molèsties. Un cop superades, ja podem tornar a fer pujar els nivells, i què millor que un Pollastre Farcit de Marisc.

Ingredients:

Un pollastre desossat gran, de 1.800 grams a 2 quilos.
300 g de gambes
300 g d'escamarlans
4 barretes de succedani de cranc
2 pastanagues
2 cebes
2 o 3 tomàquets madurs
2 o 3 dents d'all
1 pastilla de brou de carn
1 pastilla de brou de peix
1 got de vi blanc bo
1 got de conyac
1 got de xerès
Julivert, sal i pebre, i oli

Preparació:

Salem i empebrem el pollastre al nostre gust.

Sofregim les gambes i els escamarlans en una cassola. Un cop fregits, els pelem i en guardem els caps, barregem la molla de les cues amb el cranc i ho triturarem tot.

Farcim el pollastre i l'enrotllem. Amb una cassola de fang, posem una mica d'oli i fregim el tall fins que ens quedi dauradet; hi afegim les cebes, els alls, els tomàquets i les pastanagues, tot ben talladet, i, a foc suau durant una estona, s'hi afegeix el julivert, la copeta de xerès, el conyac

(flamejat), el got de vi i ho deixem que cogui. Si ens queda eixut, hi afegim una mica d'aigua.

Una hora 15 minuts més tard, més o menys, hi posem els caps que teniem a part, dos o tres gots d'aigua, les pastilles de brou esmicolades, i deixem que redueixi + d'hora a foc suau. Traiem el tall i tot el que queda a la cassola, ho passem pel xino, tallem el tall rodó i afegim la salsa que ens ha quedat.

Es pot complementar amb musclos farcits i llagostins arrebossats.

Bon appetit.

Txet Pierre Man-Dukaïre

El Bar i les seves activitats

El Bar dels Lluïsos no s'utilitza solament per anar a prendre-hi un refresc. És lloc de reunió de molta gent que en acabar la jornada laboral sent la necessitat de retrobar els amics i gaudir d'una estona d'oci, de relax i de comunicació.

Des del mes de juliol de 1997 és el cafeter del Bar en Xavier Revilla, i l'ajuda en les tasques de servei la Montserrat Fort. El cafè continua tenint el caire familiar que tots recordem, grans i no tan grans. Els fills d'en Xavi i les nenes de la Montserrat s'hi estan criant: juguen, mengen, fan el treball escolar, dissenteixen i fan les trapelleres pròpies dels infants. En resum: col·laboren a mantenir el callu de família.

En Xavi ens explica les activitats del Bar.
—Aquí es reuneixen els amants del futbol per a contemplar les retransmissions esportives del Barça. (L'ambient és de culés!)

També ens ocupem de complaure l'estómac preparant sopars, dinars, calçotades, arrossades, vermutos... Totes les seccions de la casa poden demanar el nostre servei i procurarem complaure'ls.

La nostra idea és que sempre hi hagi en joc algun campionat: botifarra, futbolí, dòmino, parxís, trivial...

En aquest moment s'ha acabat el quart campionat de billar, del qual ha quedat campió l'Eduard Pros. Hi han participat 20 persones. Els tres campionats jugats, dels quals no n'havíem parlat, van ser guanyats per:

El 1er: Francesc Xavier Badia.

El 2on: Xavier Solé.

El 3er: Víctor Valls.

Desitgem llarga vida al Bar dels Lluïsos d'Horta, a les seves activitats i als seus components.

D. S. E.

A baix el 9!

Un estudiant feia divisions:

—El 3 en el 13 hi cap 4 vegades. Me'n sobra 1. Poso un 4 en el quocient. 3 per 4, 12; a 13, 1. A baix el 9.

—Ah, no! —va cridar en aquell moment el Nou.

—Què? —va preguntar l'estudiant.

—Tu em tens mania. Per què has cridat "A baix el 9"? Què t'he fet jo, de mal? Sóc un enemic públic?

—Però jo...

—Ah, ja ho sé. Sempre tens una excusa a punt. Però a mi no m'emboliques. Crida si vols "A baix les sopes de sobre!", "A baix el sheriff!" i fins i tot "A baix l'aire fregit!", però per què, justament, "A baix el 9"?

—Perdoni, però, la veritat...

—No m'interrompis, que és de mala educació. Sóc una senzilla xifra i qualsevol nombre de dues xifres em pot pujar a

l'esquena, però jo també tinc la meua dignitat i vull ser respectat. I sobretot pels nens que encara tenen moccs al nas. En resum, abaixa el teu nas, abaixa les persianes, però deixa'm estar.

Confús i moix, l'estudiant no va baixar el 9; va equivocar la divisió i va tenir una mala avaluació.

I doncs! De vegades convé no ser massa delicats.

Carmina

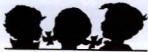
Laberints de cartró

Formeu un laberint amb cartrons de llet —tipus *tetrabrik*— i recorreu-lo diverses vegades amb els ulls oberts.

Després proveu de fer-ho amb els ulls clucs o tapats amb un mocador; a veure si sou capaços de recordar la situació de cada cartró.

Comenceu construint un laberint senzill, i feu-ne de més complicats a mida que els aneu superant.

Carmina

sala de lectura

Llegint llibres

Les alumnes de català de la secció de **Manualitats** continuen llegint llibres, i no tots són novel·les. Heus ací els darrers comentaris que han escrit:

Biografia de la Plaça de Catalunya, de Lluís Permanyer. Edicions La Campana.

És un llibre molt interessant. Dóna tota l'explicació de com era la barcelonina plaça de Catalunya cent anys enrere i tots els canvis que s'hi han fet fins ara. Les primers cases. Canvis d'edificis. Història i fets dels arquitectes i alcaldes i personatges molt arrelats a la ciutat.

A mi m'ha agradat molt i el recomano.

Magdalena Cabacés

El mundo mítico y mágico de Salvador Dalí, de Carlos Rojas. Col·lecció Biografías y Memorias. Editorial Plaza Janés.

Per als que gaudeixen de l'art de la pintura i també de conèixer els pintors, avui us puc recomanar una biografia completa del mític Salvador Dalí. Hi descobrireu un home que va néixer nou mesos, nou dies i setze hores després que el primer Salvador Dalí, el seu germà. Aquest fet el va marcar per sempre. Si el llegeixes, pots ser podràs entendre la seva necessitat de ser especial. No és mai fàcil saber que t'han concebut per haver mort el primogènit i que els teus pares no admeten com ets, sinó com era l'altre, la seva ombra.

Pilar Giménez

Siddhartha, de Hermann Hesse.

És un llibre per als que ens agrada pensar i meditar, gaudir de la vida en les coses més petites i saber renunciar als béns materials a canvi d'una tranquil·litat d'esperit.

Està basada en la història de Buda, que va passar de ser el fill d'un ric Brahman a ser part del grup dels Samanas.

Si estàs interessat en aquest tema, veuràs com pots arribar a comprendre el llenguatge d'un riu, del vent, d'un arbre...

Pilar Giménez

poesia

Indecisió

*No perdís la quietud pas per cap cosa;
guarda la pau del cor, perennement.
Enlaira el pensament com vol d'alosa
i allunya del teu front tot el lament.*

*No tinguis por de res, ningú commogui
les quietes aigües pures del teu cor:
no res de res jamai ton pit somogui
per més que el món et faci qualche tort...*

*Roman tranquil, serè, sense fretura,
i pensa en el teu deure a ser feliç;
no oblidis que en eix món res no perdura,
que tot és relatiu i és imprecís.*

*No temis doncs mai res; no l'impacientis...
No et preocupi res... Res no és segur...
I en cada instant precís, tot el que sentis
que et pugui fer indecís: mai no ho consentis;
manté equilibrat allò que ets tu!*

Joan Bartroli i Bonany

Pau i descans

Record de l'acampada a Can Cervera, l'any 1950, amb amics dels Lluïsos d'Horta.

Dins el silenci de nostra terra, enlairo la mirada dins els espais llunyans com infinits. Les altes i altives serres guarnides de neu i besades per l'astre sol són les dignes meravelles que els ulls han vist, en les terres de nostra Catalunya.

Vós, senyor dels béns de la natura, engalaneu també els jardins de castes flors dels prats, i els boscos, avets, llorers i palmes. També donen vida camps engalanats de roselles i daurats blats.

L'aire pur i net de les blanques carenes ens ve del nostre llorejat Pirineu Català.

L'aigua verge i pura baixant dels aspres turons, cantúries dels ocells i l'estampa pastoral dels rústics prats on pasturen els dòcils ramats en l'alta muntanya.

Veig els móns embellits de meravelles, els continents, la mar, el sol, la lluna i les estrelles, astres a prop del vostre llunyà altar, Senyor dels Infinits.

La lluna, damunt del Montseny, il·luminava racons de la nostra muntanya. El cel, tot blau, amb les estrelles engalanava la meua visió del nostre campament...

Pujava fins al cel lenta fumerola, de les flames d'una foguera, que empenyia un suau vent.

Regnava el silenci... Un parenostre resat en germanor pujà fins al llunyà blau sostre dins el cel de pau tot estrellat.

Miquel Campmany

Fred, no, gràcies

Fa una colla d'anys que no fa fred, això que sóc fredolica i no el considero el meu homònim (*tocayo*).

Recordo que aquí, a Horta, la roba estesa quedava com un bacallà (*albadejo*, a Horta de Sant Joan), es feia una capa de glaç sobre l'aigua que quedava a la intempèrie, quasi cada any queia alguna nevada, es feien candeles de glaç, caramells, glaçarons (*chuzos, carambanos*). A casa fins i tot se'ns havien glaçat les canonades d'aigua corrent.

I dels penellons, què me'n dieu? Eren la meua angúnia, pesantor, malson, els dits de les mans semblaven botifarrons, fins i tot s'hi feien nafres. I els peus? Quasi no podia calçar-me. Quan estaven freds eren una tortura, però quan s'escalfaven feien una picor irresistible.

Diuen que el fred és sà, si no fos pels constipats, gripes, pulmonies, neumonies, etc.

Jo, l'estiu, que tota cuca viu.

Montserrat

AVUI HE APRÈS...

Que l'obstacle més gran
és la **POR**.

Que el dia més bell
és **AVUI**.

Que el plany més inútil
és el de
les **COSES PASSEDES**.

fotografia

Exposició i concurs social

Exposició. El desembre passat vàrem tenir el goig de tornar a exposar fotografies de José Julián Ochoa. Aquesta vegada el tema era l'Orient Mitjà. Com és costum en aquest artista, la imatge principal sempre és la persona ambientada en un marc concret. Des de l'infant portat a coll-i-bè fins a l'home decrepit, ens presenta una roda de la vida molt expressiva i emotiva.

Que per molts anys, Julián, puguis fer parlar l'objectiu fotogràfic. En saps molt!

Concurs social. Reproduïm en les dues pàgines següents les 4 fotografies premiades amb els primers premis en el nostre VII Concurs Social de Fotografia, l'acta del veredict del qual diu, en resum:

Exposició Fotogràfica

de

J. Ochoa

ORIENT MITJÀ

Dies 13, 14, 20 i 21 de desembre del 1997

"A la ciutat de Barcelona i en el domicili social del Grup Fotogràfic d'Horta (...), reunits els senyors:

Francesc Perea Ruiz, d'Agrupació Fotogràfica "Sant Joan Baptista",
Joan Rebol·lar Segalés, d'Agrupació Fotogràfica Martorelles,
Sergio Tello Soler, d'Agrupació Fotogràfica Montcada i Reixac,
constituïts en Jurat Qualificador del VII Concurs Social de Fotografia (...), emeten el següent VEREDICTE:

Obres presentades i acceptades: 106.

Socis C.P.H. B/N:

Primer premi, Eulàlia Martí Llovet.
Segon premi, Carme Oliva Morera.
Tercer premi, Rosalia Puigbò Oliva.

Socis G.F.H. Color:

Primer premi, Jaume Alargé Martin.
Segon premi, Pere Solé Serra.
Tercer premi, Ernest Sitjà Franquesa.

Socis C.P.H. Color:

Primer premi, Rosalia Puigbò Oliva.
Segon premi, Eulàlia Martí Llovet.
Tercer premi, Jordi Masó Planas.

Socis G.F.H. B/N:

Primer premi, Jaume Caminal Serret.
Segon premi, Carme Ballester Piqué.
Tercer premi, Pere Grau Moré.

Gràcies. Donem les gràcies als 30 socis participants.

El Concurs social i l'exposició corresponent estant arrelant fortament en la nostra Entitat. Això és bo. Que duri!

Grup Fotogràfic d'Horta

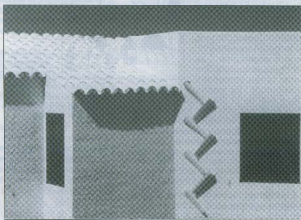
Rosalia Puigbò i Oliva: *Sense títol*

Jaume Caminal i Serret: *Barques*

Eulàlia Martí i Llovet: *Mar i cel*

Jaume Alargé i Martín: *Canaleta*

M'agrada l'art d'educar (II)

Avui parlarem de l'educació de la voluntat. Aquest tema es va desenvolupar en les reunions de pares del Centre de Pedagogia Familiar de la Parròquia, i és un resum de les idees i experiències d'uns quants pares i educadors.

Un sacerdot que ha exercit profunda influència en la seva parròquia, escrivia un dia als pares i a les mares de família una carta que començava amb aquestes paraules:

"Jo veig a molts pares. Em supliquen que faci alguna cosa per als seus fills. I veig també molts nois i noies... Els conec. Allò que els falta a tots és el costum de l'esforç. No se'ls ha format en aquest sentit; no se'ls exigeix prou..., es transigeix, es capitula. Són bons, tenen immenses possibilitats. Es podria treure molt de la seva bona naturalesa. Malauradament, se'ls deixa solament viure. No tenen prou voluntat... És el mal de l'època. És absolutament necessari posar-hi remei. Desvetllar la seva energia. És urgent. Els nois i noies porten en si el seu futur."

...

És un fet: en moltes famílies es té por a demanar esforços als fills, i per pretexts ben fútils: por de contrariar el nen, per no donar-li un disgust, per no fer-lo enfadar. És l'educació al revés, perquè aquests nois

que no saben dominar-se, ni renunciar-se, ni molestar-se pels altres, d'una manera, almenys adaptada a la seva edat, seran més endavant vençuts en la vida; si no és que es converteixen en botxins d'aquells que els varen ensenyar a ésser tirans.

...

Una monitora de colònies escrivia, en donar comptes a l'Esplai: "En moltes famílies són els nois i noies els que manen i tenen els pares per criats. Els nois són apàtics; comencen a fer les coses quan se'ls ha dit de fer-ho vint-i-cinc vegades i cal vigilar que acabin de fer la feina. En general, no tenen espera. Tenen set? Han de beure immediatament. Tenen gana? Són les tres de la tarda, però no hi fa res, ja es mengen el berenar. Estan cansats? S'ha acabat tot; impossible fer-los anar més lluny. Etc., etc."

Els pares, en general, troben això ben natural, i no reaccionen com cal. Alguns pares responen: "A mi, m'educaren durament. No vull que el meu fill pateixi com jo; prou temps li quedarà per patir."

...

No tinguem inconvenient a demanar als nostres fills coses una mica difícils. És bo, això no obstant, prevenir-los i animar-los:

"Hem de fer una cosa difícil, però ja veuràs que bé que la faràs."

...

Cal educar els nois virilment. El normal és que tinguin, a voltes, esgarrinxades, cops i petites ferides sense importància. No s'ha de deixar, naturalment, que les ferides s'infectin, però és convenient ensenyar-los aviat a guarir-se ells mateixos. I, de totes maneres, s'ha d'evitar el paper de pares massa sensibles. "Ai, pobre fill meu, com estàs, pobret?... És

espantós... et surt sang i tot... Què t'has fet, filleta meva?..."

El noi que se sent objecte d'una sol·licitud exagerada s'imagina que acaba de ser víctima d'un terrible accident i buscarà instintivament fer-se l'interessant. A més, la suggestió augmenta les sensacions doloroses produïdes per les més petites ferides.

Els pares corren els riscs de fer del seu fill un intranquil que s'espanta per no res, té por de tot sofriment, transforma la menor malaltia en una catàstrofe, observa amb por el funcionament del seu organisme i s'altera per la més petita irregularitat.

Els pares han de donar als seus fills exemple de valor. Quan la pena ens aclapara, no busquem els nostres fills per alleujar-la. No és aquest el seu paper. Els decebríem i els fariem mal... Hem de ser valents en la prova, sense dissimular la tristesa, però la debilitat davant d'ells no ens està permesa.

Un dels millors serveis que podem fer al fill és acostumar-lo a l'esforç i fins i tot preparar-lo per sofrir sense queixar-se.

He conegut una mare digna d'admiració. De jove havia estudiat els problemes de l'educació. Sabia com s'ha de procedir per despertar en els seus fills el gust i la pràctica de l'esforç, l'hàbit de la franquesa, de l'ordre, de l'oració regulada, del bon humor.

Cada setmana atacava un defecte... Demanava als seus fills que triomfessin en alguna empresa elevada i pràctica capaça d'impressionar-los que els assignava... Els feia interessar pels malalts, pels missioners, pels que no poden menjar. Apassionava el seus fills amb "una fi". Després els deia: "És necessari que aquesta nit fem un sacrifici". Els nois se sentien arrossegats i es vigilaven, lluitaven... A la nit la mare els feia assaborir l'alegria que s'experimenta quan es

practica el bé. I els nois se n'adonaven. Comprenien que obrar malament fa a les persones desgraciades, i que, al contrari, en el compliment del deure s'hi troben alegries elevades. Feien la conquesta de si mateixos. I n'estaven orgullosos.

Un xic de duresa, d'austeritat, és necessària a la salut, tant a la moral com a la física... Res de bo o de bell es fa sense esforç. L'esport exigeix esforç; l'art, la ciència exigeixen esforç. En tota vida és necessari una mica d'heroisme i a voltes molt. És un gran error suprimir l'heroisme en l'ideal de la vida, un error que prové, tal vegada entre nosaltres, d'una confusió lamentable entre violència i heroisme. La violència sí que s'ha de desterrar de la ciutat dels homes; l'heroisme, no.

Existeix en el fons de tot nen un heroisme latent que convé invocar amb freqüència si es vol que ell s'eduqui.

Té un sentit per a nosaltres, que hem de fer-lo comprendre als nostres fills. No li direm aquesta monstruositat que el sofriment sigui un bé en si, no. El sofriment és un mal; no procedeix de Déu sinó del pecat. Complaure's a sofrir-lo no ha de ser com un fi, si no com un mitjà, un mitjà poderós per ajudar Crist a l'obra de la Redempció.

Les grans victòries morals no s'improvisen. Són el fruit de moltes petites victòries obtingudes en el detall de la vida quotidiana.

Un dels objectius de l'educació és contribuir a forjar caràcters, conferir al nen el més alt dels senyorius: el senyoriu de si mateix.

Joan Homar i Gibert

Capítol LV

“Notas de sociedad” (2)

(Ve del número anterior.)

IDEAL 38. Febrer 1948. — Amb santa alegria donem compte dels naixements haguts entre els nostres amics: Pere Borrull Tudela, Francesc Casademont Mercader, Josep Antoni Bru de Sala Pal, Josep M. Salvà Ribas, Montserrat Torné Petit, Carles Adell Mendiola i Maria Martí Pujadas, cognoms ben coneguts entre nosaltres.

En la pau del Senyor s'adormiren donya Antònia Ustrell Bartomeus, Vda. Guillemí; donya Dolors Clavell, Vda. Boter, i Innominada Rousse Sarmejanne.

Núm. 39. Abril 1948. — El passat 22 d'abril va contraure matrimoni a la nostra Església Parroquial don Francesc Vendrell Ollé amb la jove Teresa Bayona Font, sobradament coneguts de tots els nostres lectors.

El dia 1 del mes en curs va ser batejada la nena Maria del Carme Puig Rives, filla del nostre bon amic, prestigiós metge, don Estanislau Puig i Coromines.

El dia 7 de març va passar a millor vida donya Maria Aragall i Castellà, germana del nostre actiu consoci en Josep Aragall.

Núm. 40. Maig 1948. — *Han contret matrimoni:* El dia 7, Joan M. Carbonell Bueno, de la J. d'A.C., amb la jove Rosita Mercader Costa. El dia 10, Joan Bonary Saló amb Maria Miralles Bagaria, ambdós de la nostra joventut d'A.C. El dia 13, a l'església de Sant Sever, Antoni Garriga Mora amb Maria Núria Roca Llobet, de la J.F. A Montserrat, ha contret matrimoni també el jove de la J. d'A.C. Vicenç Llorca Pluvinet amb Marina Rius Carpena.

El dia 2 d'aquest mes nasqué a la vida de la Gràcia pel sant baptisme la nena Maria Angels Borràs Payerol, filla del nostre bon amic Àngel Borràs.

Confortat amb els sants sagraments, entregà l'ànima a Déu don Pere Borràs Riudoma, un dels socis més antics del nostre Centre.

Núm. 43. Setembre 1948. — El Rvnd. D. Ramon Pocallet va celebrar a la nostra Parròquia les seves noces d'or sacerdotals el dia 31 d'agost.

La jove Montserrat Rodríguez, de la nostra J.F. d'A.C., va contraure matrimoni a la nostra Església Parroquial, el dia 27 del passat mes d'agost, amb el jove don Andreu Serra i Heredero.

I el proper dia 16 té anunciat el seu enllaç el jove Casimir Petit amb la senyoreta Mercè Carles Martínez.

El dia 4 de juliol darrer nasqué a la vida de la gràcia el nen Antoni Collell Martí, fill dels bons amics Vicenç Collell i Milagros Martí. El dia 20 del mateix mes va ser batejada la nena Maria dels Angels Lapiedra, filla del matrimoni Josep

M. Torres i Maria del Àngels Lapiedra. El dia 22 d'agost ho fou el nen Lluís Piqué i Vilanova, fill de Joan Piqué Aragall i Maria Vilanova Cordera. I el dia 2 del corrent ho va ser la nena Eulàlia Capdevila Valls, filla del nostre col·laborador don Felip Capdevila i Carme Valls.

Núm. 44. Octubre 1948. — El dia 29 de setembre va contraure solemnes núpcies, a la nostra Parròquia, la senyoreta Lourdes Rousse Pradell, de la Joventut d'A.C., amb el jove Robert Mari Guardiet.

Núm. 45. Desembre 1948. — Està malalt de bastanta gravetat el nostre company i militant Josep Aragall. Demanem oracions i fem vots pel seu total restabliment.

Núm. 47. Febrer 1949. — Preguem en caritat per l'ànima de don Ròmul Laporta i Bosqui, els fills del qual estan associats a la nostra A.C., que morí el 4 del mes passat.

Núm. 50. Juliol 1949. — *Nostra enhorabona:* Als esposos Francesc Bergé i Josefina Pugès, pel naixement del seu filllet Jaume. A Joan Bonany i Maria Miralles, per la seva filleta M. del Pilar. A Antoni Garriga i Núria Roca, pel seu fill Antoni. A Josep Julià i Núria Maresca, per la seva Maria Núria. A Francesc Vendrell i Teresa Bayona, pel seu Francesc de P. A Andreu Serra i Montserrat Rodríguez, per la seva Maria Neus. I a Joan Homar i Montserrat Toboso, per la seva Montserrat.

I nostra condolença: A Jaume Oliva, per la mort de la seva mare Pilar Barnet. A Joan Barnet, de la del seu pare Pere Barnet. Així mateix encomanem a Déu l'ànima d'Andreu Garreta, espòs de la senyora Pepita Fumadó.

Núm. 51. Setembre 1949. — *Units en el Senyor:* El dia 17 del passat mes d'agost contragueren matrimoni el jove Francesc González Boada amb la senyora Maria del Pilar Muñoz Latorre.

Entregaren l'ànima a Déu: El dia 14 de juliol, don Antoni Ubeda Jaume; el dia 12 d'agost, donya Irene Casanyes Mari; i el dia 21, la nena Eulàlia Busquets Manén.

Felicitações: A Casimir Petit Mariné, pel naixement de la seva filla Montserrat; i a Josep Capmany, pel de Maria Teresa.

Núm. 52. Octubre 1949. — *Units en el Senyor:* El dia 3 del corrent va contraure matrimoni, a la basílica de la Mercè, la jove Mercè Ginesta Cerdà, de la J.F.A.C., amb el jove Eduard Torruella Ferramon; el mateix dia, a la nostra església parroquial, celebrà la seva boda Margarida Moliné Gaset, també de la J. d'A.C., amb el jove Enric Mallofré Mariné.

Naixement: El nostre bon amic, redactor de la pàgina d'espectacles d'IDEAL, Josep Saló, ha vist alegrada la seva llar amb el naixement d'una nena, batejada el dia 2 del corrent, amb el nom de Maria Mercè.

Tràgic accident: El dia 8 de setembre tingué lloc a la nostra Parròquia l'enterrament de Joan Roura i Altmira, mort a causa de l'accident sofert en un partit de futbol jugat a Mallorca.

Defunció: A darrera hora ens assabentem de

la mort de donya Teresa Angelet, Vda. Tintó, mare del Rvnd. Josep Tintó i Angelet, vicari que fou d'aquesta parròquia i actualment rector de la de Vilanova de la Roca.

Núm. 53. Novembre 1949. — *Naixements:* Els joves esposos Mercadé-Terrats han vist augmentada la família amb un altre nen que porta el nom de Joaquim. En Josep Grau i la Montserrat Morros han vist alegrada la llar amb una nena, batejada amb el nom de Maria Montserrat. El matrimoni Valls-Jové, amb un nen amb el nom de Víctor.

In memoriam: Després de llarga malaltia, suportada amb cristiana resignació, ha deixat d'existir el nostre inoblidable company Sr. Serradesanferm, qui durant tants anys ha portat dura i incansable labor com a professor del Centre Instructiu d'Horta.

Núm. 54. Febrer 1950. — *Naixement:* Els esposos Francesc Toboso i Maria Ribó han vist el naixement del seu tercer fill, batejat amb el nom de Ferran.

Núm. 55. Abril 1950. — *Naixements:* Els esposos Pere Casas i Teresa Elias han rebut el seu segon fill, batejat amb el nom de Joan. La nombrosa prole dels senyors Llunell s'ha vist augmentada amb l'arribada del petit Enric. Una segona nena, M. del Carme, fruit del matrimoni Angel Borràs i Maria Payerol. Els esposos Joan Serlavós i Angelina Deprez han vist néixer una nena Maria Glòria.

Núm. 56. Maig 1950. — *Naixements:* La nena Maria Rosa, filla dels esposos Cecili Adell i Maria Mendiola. El nen Jordi, primogènit dels esposos Enric Botey i Maria Francàs. Els esposos Vicenç Collell i Milagros Martí han batejat el seu segon fill, Vicenç.

Casaments: El passat mes d'abril contragueren matrimoni Antoni Caminal i Maria Homar, ben coneguts per les seves activitats parroquials. La senyoreta Otilia Petit contragué matrimoni a Montserrat amb el jove Enric Puigdomènec. I Mariano Bonet ingressà també en el gremi en casar-se amb la senyoreta Magdalena Petit.

Peticció de mà: Pel jove Armand Calafell ha estat demanada la mà de la senyoreta Teresa Grau.

Necrològiques: Tota la feligresia plora la mort del col·laborador de la nostra parròquia i consiliari dels homes d'Acció Catòlica, mossèn Vicenç Piera i Prats. El dia 3 d'abril morí donya Manuel Bosc, esposa de Ferran Toboso i Ramírez i mare dels germans Toboso, tan

coneguts per les seves activitats al nostre Centre. També han abandonat aquesta vall de llàgrimes en Joan Raurell i Rodríguez en plena joventut, don Rafael Torelló Brossa, pare de Joan i Francesc Torelló, i d'onya Dolors Morros, mare política de Josep M. Terradas.

Núm. 57. Juliol 1950. — Naixement: A la llar del president del Centre Parroquial i redactor d'IDEAL Ferran Solé i la seva esposa Matilde Vendrell ha arribat la Maria del Roser, quart fill del matrimoni.

Núm. 58. Agost 1950. — Naixements: Ha nascut la M. Assumpta, segon fill del president dels homes d'Acció Catòlica Francesc Vendrell i la seva esposa Teresa Bayona. Els esposos Jaume Casas i Roser Navarro han estat beneïts pel naixement de la filleta M. del Roser. El nom de Ferran rebé en les aigües baptismals el primer fill de Pere Casas i Amparo Aznar. I el matrimoni Joaquim Terrats i Amparo Garcia han vist néixer el seu primer fill Joaquim.

Necrològica: S'adormí en la pau del Senyor el conegut industrial don Joan Barneda i Bassedà.

Núm. 59. Octubre 1950. — Casaments: El dia 18 de setembre contragueren matrimoni a Santa Maria de Sants, en Josep Magrans i Gallemí amb la senyoreta Pilar Breu i Laga. Igualment contragué matrimoni, però al nostre temple parroquial, en Jordi Toboso i Bosc amb la senyoreta Maria Magrans i Oller.

Naixements: Nasqué en Josep Maria, fill de Salvador Farrés i Josefina Bru. Els esposos Gabriel Mayol i Maria Garriga s'han vist afavorits amb el naixement d'en Joan, el seu primer fill. I també en Joan Bonany i Maria Miralles han vist augmentada la família amb el naixement de la segona filla, la Susanna.

Núm. 60. Novembre 1950. — Naixements: Els esposos Xavier Mercader i Teresa Terrats s'han vist obsequiats amb el seu quart fill, aquesta vegada nena, a la qual s'ha imposat el nom de Mercè. I Joaquim Casals i Ribas i Teresa Gausachs i March s'han vist obsequiats amb una filleta: la Maria Teresa.

Necrològiques: Als 82 anys ha mort el soci Joan Brasó i Guillemí. A petició pròpia fou enterrat ostentant, sobre el pit, l'antiga medalla dels Lluïsos.

Núm. 61. Gener 1951. — Naixements: Maria Teresa Pallí, esposa de Martí Clanxet, ha donat llum a un nen batejat amb el nom de Martí Xavier. La llar de Joan Homar i Gibert, president de la Lliga Parroquial de Perseverància, i la seva

esposa Montserrat Toboso ha vist el naixement d'una nova nena, batejada Rosalia.

Núm. 62. Març 1951. — Naixements: Donya Maria Vendrell, esposa de Joan Martínez, donà llum a un tercer fill a qui li fou imposat el nom de Ricard. També nasqué l'Alfred, primer fill de Tomàs Borràs Duran i Teresa Arizanda.

Núm. 63. Maig 1951. — Casaments: Han contret matrimoni el director d'aquesta revista, Josep Clot i Raurell, amb la senyoreta Maria Assumpta Puig i Bordas. També ho ha fet el vice-secretari del Centre, Miquel Piqué, amb la senyoreta Neus Ferran, beneïda la unió per mossèn Josep Tintó, de tan grata memòria al nostre Centre. Finalment, ho ha fet el soci Josep Vila amb la senyoreta Mercè Sintes.

Naixement: La cristiana llar d'Antoni Caminal, secretari d'Acció Catòlica, i la seva esposa Maria Homar s'ha vist alegrada pel naixement de la nena Josefina.

Necrològica: Hem d'informar de la mort de don Martí Gasull, pare del soci Alfons Gasull, i la de Joan Pallí Rodríguez, molt conegut i estimat a Horta.

Núm. 64. Juny 1951. — Casaments: El del soci Jaume Llobet Balades amb la senyoreta Glòria Megias Navarro. A Sant Genís dels Agudells contragueren matrimoni Ramon Boter Clavell i M. Teresa Algueró Algueró.

Naixement: El director del nostre quadre escènic, Francesc Toboso, i la seva esposa Maria Ribó han presenciat l'arribada del seu quart fill, en Joaquim.

Defunció: A darrera hora ens ha arribat la nova de la mort, en plena joventut, d'en Joan Piqué i Aragall.

Núm. 65. Juliol 1951. — Casament: S'ha celebrat entre el jove Lluís Molins Isern i la senyoreta Carme Guillemí Mari.

Naixement: La llar dels joves esposos Jordi Toboso i Maria Magrans ha rebut una nena com a primer fruit de benedició. Concepció és el seu nom.

Defuncions: el dia 19 de juliol s'adormí en la pau del Senyor, als 90 anys, don Pere Barlet Montesell. I el dia 20 ho féu don Antoni Algueró de Ugarriza.

Núm. 66. Setembre 1951. — Defunció: Ha mort el senyor Josep Garreta i Bertran, pare polític del president d'Acció Catòlica, en Manel Fabregat.

Núm. 67. Octubre 1951. — Casaments: A la nostra església parroquial contragueren matrimoni el jove Jaume Caminal Serret amb la

senyoreta Concepció Magrans Ollé. A l'església dels Sants Just i Pastor ho feren el jove Damià Bosc Perayre amb la senyoreta M. Teresa Nerin Lacasa. I a l'església del poble del Montseny, en Francesc Garriga Borràs amb Maria de la Pau Javaloy.

Defunció: En plena joventut ha mort Leopold Blume Plaza, membre actiu de la nostra Obra d'Exercicis Parroquials.

Ingrés al claustre: Ha ingressat a la Comunitat de Religioses Benedictines de Sant Pere de les Puelles, la senyoreta Montserrat Mercader i Camps, filla del senyor Domènec Mercader.

Nou seminarista: Ha ingressat al Seminari el jove Mateu Terrats, fill dels esposos Francesc Terrats i Antònia Olivé.

Núm. 68. Desembre 1951. — *Naixement:* Els joves esposos Andreu Serra i Montserrat Rodríguez han vist l'arribada del seu segon fill, el nen Jordi.

Defuncions: Ha lliurat l'ànima a Déu don Ricard Matas Cullell. També ho ha fet don Climent Guix i Sabadell, pare de don Francesc Guix.

Núm. 69. Gener 1952. — *Naixements:* Ha nascut el nen Albert, segon fill dels esposos Josep Grau i Montserrat Morros. També ho ha fet el nen primogènit dels esposos Miquel Piqué i Neus Ferran.

Núm. 70. Març 1952. — *Naixement:* La llar del director d'IDEAL, Josep Clot, i de la seva esposa, Assumpta Puig, s'ha vist alegrada amb l'arribada del seu primogènit, batejat amb el nom de Josep.

Defunció: Ha mort cristianament, a l'edat de 79 anys, el senyor Pere Gausachs i Campmany, pare de Manel Gausachs i March, soci benemèrit del Centre.

Núm. 71. Maig 1952. — *Casaments:* El nostre vocal de Pietat Antoni Nerin ha ingressat a la confraria dels casats del braç de la senyoreta Mercè Toboso. Igualment ho ha fet el nostre consoci Antoni Serlàvós, amb la senyoreta Dolors Terrats. I no ha volgut ser menys l'Eusebi Martí, que s'ha casat amb la senyoreta Blanca Pérez. El mateix han fet els joves Jaume Mariné i Carme Giol.

Naixements: Donem pas a la pluja de naixements del darrers dies: Lluís Serahima i Manén, fill de Joan i Núria; Josep M. Julià i Meresch, fill de Josep i Núria; Assumpta Vintró i Guix, filla de Francesc i Núria; Joana Salvadó i Campmany, fill de Josep M. i M. Antònia; i Jaume Lobet i Megias, fill de Jaume i Glòria.

Defunció: Donya Pepeta Sabaté, viuda Grau, mare de Josep Grau, s'adormí en la pau del Senyor.

Núm. 72. Juliol 1952. — *Naixements:* Una altra nena, la Maria Lourdes, ha arribat a la llar dels esposos Xavier Mercader i Teresa Terrats. També els esposos Estanislau Puig i Maria Empar Rives han vist arribar la nena M. Rosa. I encara els esposos Ramon Llunell i Salut Boix s'han vist agraciats amb l'arribada de l'Eulàlia.

Núm. 73. Setembre 1952. — *Naixements:* La llar del nostre consoci Josep Vila s'ha vist alegrada per l'arribada del nen Josep, el primogènit. I Manel és el nom amb què fou batejat el tercer fill (primer baró) del matrimoni Joan Homar i Montserrat Toboso.

Núm. 74. Novembre 1952. — *Pluja de criatures.* Resumim: Ha nascut en Lluís, segon fill, primer baró, d'Antoni Caminal i Maria Homar; en Jordi, segon fill, primer baró, de Jordi Toboso i Maria Magrans; l'Alfred, quart fill del Dr. Jaume Casas i M. Roser Navarro; l'Eusebi, fill de Vicenç Collell i Milagros Martí; en Josep, fill de Lluís Molins i Carme Guillemí; en Pere, primogènit de Jaume Caminal i Concepció Magrans; en Josep M., fill de Josep Saló i Maria Caminal; en Domènec, fill d'Ignasi Mercader i Josefina Puche, i la Matilde, filla de Pere Casas i Teresa Elias.

Casaments: A la nostra església parroquial han contret matrimoni el jove Frederic Torné Sabadell amb la senyoreta Maria Aznar Xifré, i el jove Josep Comas Bonany amb la senyoreta Concepció Salvo Turno.

Núm. 75. Desembre 1952. — *Naixements:* Joaquim Durall i Pilar Pinós han augmentat la seva prole amb el naixement del nen Rafel. Francesc Vendrell, president dels homes d'A.C., i la seva esposa Teresa Bayona, han alegrat la seva llar amb un tercer fill, la nena Teresa. Josep Magrans i la seva esposa Pilar Breu registren l'arribada d'una nena que ha rebut el nom de M. del Pilar.

Núm. 76. Febrer 1953. — El nostre actiu secretari del Centre Joan Bonany i la seva esposa Maria Miralles han celebrat l'arribada del seu fill Joan, tercer del matrimoni. També Salvador Farrés i Josefina Tormo s'han vist agraciats amb una nena de nom Montserrat.

Defuncions: Ha mort Josep Puig i Salvatella, pare polític de Joan Marí. També ha mort Bartomeu Morros i Duran, pare polític de Josep Grau. I don Joaquim Uriac, pare de donya Rosario Uriac. I a l'edat de 95 anys ha pujat al

Cel la senyora Emília Xarau Vila, que recentment fou obsequiada pel Patronat de la Vellesa per ser la persona de més edat de la vall d'Horta.

Núm. 77. Abril 1953. — *Naixement:* Ha vist la llum del dia la nena Maria Glòria Mayol, segon fruit del matrimoni Mayol-Garriga.

Matrimoni: Han contret matrimoni el jove Joaquim Grau i Castellà i la senyoreta Rosa Cadena i Joan.

Defuncions: Descansen en la pau del Senyor don Jaume Samsó Gausachs i don Albert Meier Mosman, desapareguts en el transcurs del mes corrent.

Núm. 78. Maig 1953. — *Naixements:* La llar de Tomàs Borràs Duran i Teresa Avizanda es veié alegrada amb el naixement d'en Pere, el seu segon fill. I també ha nascut la nena Montserrat, filla de Mariano Guasch i Maria Corretja.

Casaments: Han contret matrimoni Manuel Suñer Parera i M. Glòria Sánchez Solé, germana ella del nostre consoci Lluís Sánchez. També ho ha fet la senyoreta Maria Governa Julià amb el jove Marià Morera Altisech. Igualment s'han donat el "sí" Josep Alsina Navinés i Mercè Martí Francesch.

Núm. 79. Juliol 1953. — *Matrimonis:* S'han unit davant l'altar Miquel Joseph Morera i Rosa Pastor Riera. També ho han fet Albert Gabarró i Maria Rosa Casals Guillemí. Igualment el jove Enric Joan Signes amb Montserrat Gràcia Viñals.

Naixement: El nostre consoci Joaquim Terrats i la seva esposa Amparo Garcia han estat agraciats amb l'arribada de la Maria Teresa, el seu segon fill.

Núm. 80. Setembre 1953. — *Una bona nova:* Per l'autoritat diocesana ha estat nomenat coadjutor de la nostra Parròquia el Rvd. Pere Tena i Garriga, Pvre., germà del també coadjutor Rvd. Francesc Tena.

Naixement: El director d'IDEAL, Josep Clot i la seva esposa Maria Assumpta Puig han contemplat l'arribada del segon fill, també baró, batejat amb el nom de Francesc Xavier.

Matrimoni: L'han contret els joves Josep M. Sala Albareda i Maria Dolça Serra Llimona.

Defunció: Ha mort don Josep Casals Duran, pare polític de don Pere Guillemí.

(Continuarà.)

Pere Solé i Sans (soci núm. 1)

Catalunya,
un país solidari

Moltes associacions l'estan esperant. **Truca'ns**

900 300 500

O vine a la Direcció General d'Acció Cívica o a l'oficina de Benestar Social més propera.

Generalitat de Catalunya